

Rastanak od djetinjstva

Moj vlak više godine ne čeka,
Upravo napušta peron djetinjstva,
A iza njega ostaje djetinjstva jeka.

U prvom vagonu putnici su ljeta s koferima sunca
I valovi što sviraju udarajući u stijene.
Prate ih slike planinskog vrhunca
I fotografije mojih najdražih i mene.

U drugom vagonu šarene jeseni stoje,
U trećem zime i Božići srećom ispunjeni.
Kroz prozor se vide dugine boje,
Mašu mi naši borovi okićeni.

U zadnjem sjede tata i mama
I mašu s velikim ponosnim smješkom.
Hvala im što nikada nisam bila sama
I što su me voljeli sa svakom mojom greškom.

Zvuci mog djetinjstva gube se u daljini
Dok spremno čekam sljedeći vlak.
Na pustom peronu, u tišini,
Spremam se za polazak.

Ime i prezime: Chiara Todorov, 8.b

OŠ Zvonimira Franka, Kutina

Mentorica: Melita Lenička, prof.